

Jizvy

Klára Salcmanová

Divadelní zpracování: prázdný prostor, zrcadlo, u něj pohozená červená tužka na tělo, spotlight na herečku

Herečka se prohlíží v zrcadle, svléká si mikinu, hladí jizvy na svém těle.

Žena (mladý, ale zvláště hořkosladký hlas): *sykne*. Tahle ještě pořád trochu svědí, když si na ni vzpomenu. Sousedka děsně křičela. Doteď nevím, jestli to bylo tím, že mě viděla spadnout, nebo tím, že se mnou spadla i větev její oblíbené hrušky. *zasměje se*.

No a tahle? To jsem si tajně hrála se sirkami. Nevěděla jsem, jak to můžu doma říct, aniž bych se přiznala, tak jsem ji dva týdny tajně schovávala. Možná proto je o trochu tmavší, než ty ostatní.

překotně. A-a tahle! Tahle je od toho, jak mě mamka učila vařit rajskou! *zamyslí se*. Nebo korpovku? No to je jedno.

Zahledí se na svoje ruce. Tahle ani vlastně nevím, po čem je. *zamyšleně*. Zvláštní. Moje tělo si ji ještě pamatuje, zatímco mysl? *usměje se*. No té se vždycky nedá věřit, že?

Zaujme jí jizva na čele. No a na tuhle bych málem zapomněla! Mamka mi o ní vyprávěla. Pád z řetízkového kolotoče. *pyšně*. Tři stehy mi dělali! Ještěže tou ofinou se to schovalo.

pohlédne na jizvu na svém zápěstí, něžně ji pohladí a pak se od ní rychle odvrací

Odmlčí se a pak nadšeně vyskočí.

A ještě mám kolena! *začne si svlékat kalhoty*. Jéje, úplně bych na ně zapomněla. Tolik dětských úrazů se stane- Kde jsou všechny?! Kam se poděly? Vsadila bych se, že tam ještě včera nějaké byly. Tolik pádů z kol, zakopnutí na chodníku. A nic mi po nich nezbylo. Jen tahle jedna tam zůstala. S žiletkou mi to nikdy nešlo. Teda, jak co. (*pohlédne opět na svoje zápěstí*)

No a pak je tu ta poslední. (*pomalou a ceremoniálně si svléká svršek*) Rána už ani nebolí, jen tam pořád je. (*svlékne se a podívá se na sebe do zrcadla, zjistí, že na hrudníku nic nemá*) *Vyděšeně*. Kde jen může být? Kde jí mám? (*zoufale se prohlíží v zrcadle a hledá svoji cennou jizvu, nenajde ji*) *poraženě*. Ne. To ne. Ne. (*vyčerpaně se posadí*) Vždyť je to to jediné, co mi po tobě zbylo.

Uvidí červenou tužku pohozenou na podlaze u zrcadla. Natáhne se pro ni a zadívá se na její hrot.

Nevadí. Zase ji budu mít.

kreslí si na hrud' červenou čáru a bolestně u toho syká. když skončí, tužku odhodí a podívá se na sebe do zrcadla

Mrtvolně. Tak. Teď je všechno, jak má být. Teď jsem zase úplná.